

Žalioji pečialinda

Phylloscopus sibilatrix

Apsaugos statusas: **Mažai rūpinomas (LC)**

Rangas: **species**

2

STEBĖJIMŲ

2

STEBĖTOJŲ

Balandis

PIKO MĒNUO

KARALYSTĖ

Animalia

KLASĖ

Aves

ŠEIMA

Phylloscopidae

GENTIS

Phylloscopus

Kur ir kada stebėti?

Daugiausia stebėjimų užfiksuota balandį. Geriausias stebėjimo metas — ankstyvas rytas (ypač iki 9 val.).

Apie rūšį

Žalioji pečialinda – devynbalsinių (Sylviidae) šeimos paukštis, priklausantis pečialindų genčiai.

Išvaizda

Žalioji pečialinda didžiausia iš pečialindų, bet mažesnė už naminį žvirblį. Nuo kitų pečialindų skiriasi švaria geltona ir balta kūno apačia. Patino ir patelės viršutinė kūno dalis gelsvai žalia, antuodegis ryškus. Antakis, gerklė, pagurklis ir kūno šonai geltoni. Pilvas baltas. Snapas juosvai rudas. Kojos gelsvos. Jauniklių viršutinė kūno dalis gelsvo atspalvio. Tik išsiritusių jauniklių galva ir pečiai apaugę ilgais, retai balsvai pilkais pūkais.

Paplitimas

Arealas suskaidytas. Eurazijoje paplitusi nuo Skandinavijos iki Uralo. Šiaurėje arealas siekia Botnijos įlanką, Kareliją, Kamos aukštupį, pietuose tęsiasi iki pietinio Uralo, Volgos vidurupio, Moldavijos, Dunojaus deltos, Balkanų, Apeninų pusiasalio. Izoliuotos arealo dalys yra Pirėnų pusiasalyje, Krymo, Kaukazo kalnuose. Žiemoja Afrikoje. Lietuvos giriose gana dažna.

Biologija

Laikosi juodalksnynuose, juosiančiuose aukštaūgius eglynus su drebulių, beržų ir pušų priemaiša. Gausi nešlapiuose beržynuose, drebulynuose, ąžuolynuose, uosynuose ir mišriuose miškuose. Peri paupių šlaitų giriose, kartais mėlyniniuose pušynuose, retkarčiais – brukniašiliuose. Keliaudamos užklysta į laukų giraites, sodus, miestų želdinius. Dienomis maitinasi ir keliauja. Vikriai straksi, skraido tarp medžių šakų. Dažnai, virpančiai plevendama sparnais cipsena ore, čiulba medžių lajos pavėsyje. Lizdą įsirusia tarp kiškiakopūščių, medučių, šalmučių, miškinių pataisų. Gūžtas suka ne arčiau kaip 40 metrų atstumu viena nuo kitos. Vienoje dėtyje paprastai būna 5–7 kiaušiniai, kuriuos patelė peri apie 14 dienų. Perėti pradeda padėjusi ketvirtą kiaušinį. Kas pusvalandį išlekia trumpam palesti. Išsiritusius paukščiukus maitina abu porėlės nariai. Šeštą dieną jaunikliai praregi, septintąją jiems pradeda kaltis plunksnos.

Besiplunksnuojančius jauniklius dažniau maitina patelė. Gūžtą paukščiukai palieka po 12–13 dienų, šakomis kyla aukštyn ir keliauja toliau. Tik vėliausiai išsiritęs jauniklis dar laikosi prie žemės. Per vasarą išveda vieną vadą.

Gaudo skraidančius uodus, naktinius drugius, muses, vikšrus, amarus. Žalioji pečialinda yra naudingas paukštis, nes sulesa daug medžio kenkėjų.

Skenuok ir peržiūrėk
naujausią informaciją

seskinesozas.lt

Biologinės įvairovės projektas

Duomenys: iNaturalist, Wikipedia, GBIF

iNaturalist rūšies puslapis